

HỘI THỨ HAI

BÍ MẬT QUANH HỒ KHỔNG MINH

Tới sân chùa Đổ Dự hạ lệnh cho quân lính hạ trại còn ông và nhà vua cùng đoàn tùy tùng vô chùa. Tới Tam bảo nhà sư mời nhà vua ngồi trên cái sập gụ còn ông thì ngồi phệt xuống đất theo kiểu “kiết già” đối diện với nhà vua. Tấn Võ Đế rất lầy làm khó chịu về cách thức ngồi của nhà vua, muốn nhà sư ngồi lên một sập khác để nhà vua hỏi chuyện nhưng nhà vua từ chối chiều theo ý vua. Nhà vua đành phải chịu theo ý nhà sư và hỏi danh tánh nhà sư. Nhà sư cho biết pháp danh ông là Khiết Đan, ông tu hành đã trên tám mươi năm ở đây.

Theo lời Khiết Đan hoà thường thì chùa này có từ đời nhà Tùy, đã có lúc bị quân rợ tràn qua Vạn lý trường thành nổi lửa đốt chùa. Ngọn lửa được mỗi bằng nhiều chất dẫn hoả cháy bùng bùng, nhưng hình như ngôi chùa được đức Phật gia hộ, chỉ bị cháy sơ sơ hành lang chứ không thiệt hại gì, nhưng bao nhiêu sư sãi bị bắt đi hết, thành ra chùa bị bỏ hoang. Mãi sau này sư tổ, thầy của Khiết Đan đến trụ trì sửa sang lại...

Lúc sư tổ qua đời, chùa cũng chưa sử sang được bao nhiêu, phải hai năm sau bản tăng mới trùng tu được như ngày nay.

Thấy vua Tấn Võ Đế có vẻ nghi ngờ, nhà sư nói tiếp:

- Tất cả trụ đá và đá lợp mái chùa đều do sư tổ và bản tăng tự làm lấy cả vì chón ma thiêng nước độc này chẳng kiếm ra ai làm công quả... Nhờ ơn Phật độ, bản tăng có thể xách được một cây cỡ bốn người ôm lên khỏi mặt đất, còn đá nặng ngàn cân mỗi ngày bản tăng có thể đem từ dưới núi lên chùa cả trăm cục...

Tấn Võ Đế nhìn vị sư già trên trăm tuổi từ đầu đến chân bằng con mắt hoài nghi:

- Bản tăng biết bệ hạ không tin, nhưng có dịp bản tăng sẽ chứng minh cho bệ hạ thấy rõ bản tăng không nói dối. Bây giờ xin mời bệ hạ ngự trai...

Nhà sư nói dứt lời vươn vai đứng dậy bỏ đi, nhà vua ra lều vải ăn uống. Trong khi nhà vua đang dùng bữa thì Quán Bật tới tâu với nhà vua:

- Muôn tâu bệ hạ có chuyện lạ lắm xin mời bệ hạ ngự giá tới coi

Nhà vua theo Quán Bật đi ngay. Một lát sau hai người sững sờ trước cảnh lạ lùng. Nhà sư già và chú tiểu trẻ chúng tuổi đang đứng cạnh pho tượng Phật tổ cao gấp bốn người thường bằng đá hoa cương. Pho tượng ngồi lên toà sen gần đụng nóc chùa. Vị sư già kê vài vào kho tượng hát nhẹ như hát một cục gòn, và chú tiểu cần đôn kê, kê dưới toà sen cho pho tượng nghiêng, và nhà sư già qua bên kia hát nhẹ cho pho tượng bồng lên một chút rồi chú tiểu kê đôn. Tưởng

rằng nhà sư chỉ làm vậy nào ngài nhà sư ôm pho tượng nâng lên mang ra chỗ khác.

Tấn Võ Đế hết lời khen nhà sư với Quán Bất, Quán Bất nói nhỏ với Tấn Võ Đế:

- Nhà sư này tu Phật nhưng lại dùng phép của Đạo gia kiêng không ăn thịt cá, cử sắc dục và tịnh cốc luyện phép có thể phòng người lên to lớn rồi xẹp người xuống để tập trung nội lực.

Tấn Võ Đế và Quán Bất nghe lời khen nhà sư. Nhà sư cho biết tháng nào nhà sư cũng di chuyển tượng phật để quét dọn chùa. Ngày mai lễ trọng nhà sư phải giúp chú tiểu dọn dẹp chùa cho sạch để cúng phật.

Thấy nhà sư bận rộn, Tấn Võ Đế và Quán Bất quan sát nơi thờ phượng, cả hai chợt để ý tới cái mõ hình cá chép bằng đá, và cái khánh cũng bằng đá rất lớn nhưng lại đầy rêu.

Tấn Võ Đế hỏi nhà sư là tại sao trong chùa vật gì bằng đá cũng đều lau chùi sáng bóng mà khánh và mõ lại để rêu phong thật khó hiểu.

Nhà sư cho biết cả hai trăm năm nay cả khánh cả mõ đều không ai dám đụng đến cả vì đó là những vật huyền bí đụng tới là có chuyện liền.

- Bàn đạo chỉ được tổ sư cho biết là ngài đã đụng đến khánh và mõ một lần ấy cả vùng núi Định Quân rung chuyển như sắp sửa động đất vậy. Theo sư tổ thì mõ và khánh này đã được Khổng Minh Gia Cát Lượng khắc dòng chữ dặn dò là không ai được đụng tới vì đụng tới tai họa sẽ khôn lường.

- Vậy là mõ khánh của Gia Cát Lượng Khổng Minh chăng.

- Điều đó bản tăng không rõ, chỉ biết trước sư tổ bản tăng, thì chùa này có lúc là nơi Khổng Minh Gia Cát Lượng tu hành.

Theo sư tổ bản tăng thì dòng chữ dặn đừng đụng tới mõ và khánh, Khổng Minh Gia Cát Lượng còn để tiểu sử về mõ và khánh ở trong ruột mõ, nhưng có ai dám sờ vào đầu mõ đâu mà lấy bản tiểu sử viết trên một cục đá để trong ruột mõ ra.

- Thôi chuyện khánh và mõ chúng ta không cà bàn, trăm muốn khanh dẫn trăm và Quán Bất tới thăm lăng Khổng Minh, ý khanh sao?

- Bản tăng không biết có phải là lăng của Khổng Minh hay không chỉ biết lăng có tám cửa đều bị bít kín, nghe sư tổ nói muốn vào phải biết cách điều khiển các cơ quan mở, mà chẳng ai biết. Cùng theo sư tổ thì lăng ngày có lẽ của Triết Công là người sáng lập ra Bảo Thiên Tự.

Theo lời sư tổ thì trước khi Triết Công “hóa”, ngài có nói chúng đệ tử rằng, ngày đã 106 tuổi ngài phải “hóa”, ngài xây một lăng cao một trượng và vuông bảy thước rồi ngài ngồi trong ấy. Ngài dặn rằng sau 18 ngày chúng đệ tử mở cửa lăng bước vào, lạ thay trước kia trong lăng tối om, nay sáng loá những hào quang và sử nức mùi hương trầm thơm ngát.

Trên bệ đá Triết Công ngồi kiết già như một pho tượng đá, đầu Triết Công hơi cúi xuống, hai bàn tay lật ngửa đè lên nhau. Chúng đệ tử mừng rỡ quỳ xuống trước Triết Công. Lúc này Triết Công chỉ còn là một cái xác không hồn. Toàn thân cứng lạnh như đá, nhưng gương mặt thì vẫn tươi sáng hồng hào. Thì ra Triết Công đã dùng lửa Tam muội trong lòng đốt cháy hết nhục thể. Triết Công bây giờ cứng còn hơn đá và trơ trơ với thời gian.

- Có thể Khổng Minh lợi dụng mộ Triết Công để xây lăng Khổng Minh, đó là bí mật trăm thấy cần phải khám phá.

- Muôn tâu bệ hạ, việc lật mộ tiên nhân là điều bất tường...Tần Thủy Hoàng đào mồ thái tử Gia nước Triệu thì chỉ hai tháng sau Tần Thủy Hoàng chết ở Sa Châu, Vương Mãn đập quan tài Hán Minh Đế lấy giáo đâm lòi mắt Hán Minh Đế và mười lăm năm sau Vương Mãn vị Lưu Tú giết và làm y như Mãn đã làm với Hán Minh Đế, Hạng Võ đào mã Tần Thủy Hoàng lấy sọ tán nhờ thì mấy năm sau Hạng Võ tự cắt đầu mình tại bến sông Ô...Làm việc ác phải trả ác thôi. Xin bệ hạ nghĩ lại cho...thần sợ lắm.